

Sygnatura akt I C 130/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie, Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Potyraj

Protokolant: Kamila Grzybek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2022 roku w S.

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej w S. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 553,50 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote i pięćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwotę 476,12 zł (czteryście siedemdziesiąt sześć złotych i dwanaście groszy) z tytułu zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygnatura akt I C 130/21

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 4051,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 17 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w wyniku kolizji z dnia 20.10.2020 r. pojazd powoda został uszkodzona i oddany do naprawy. W tym samym dniu powód zmuszony był skorzystać z wynajmu pojazdu zastępczego. Ubezpieczyciel wydał decyzję o przyjęciu odpowiedzialności odszkodowawczej dopiero w dniu 20.11.2020 r. Po uzyskaniu decyzji warsztat przystąpił do naprawy, która odbyła się w dniach 23.11. do 30.11.2020 r., obejmując czas zamówienia części jak i czas faktycznej naprawy pojazdu. Istotne w sprawie jest to, że uszkodzony pojazd był pojazdem specjalistycznym – taksówką. Nieodzowne było zatem wynajęcie przez powoda pojazdu, który spełnia parametry takiej taksówki. Pozwany nie oferował takich aut do najmu, w związku z czym powód wybrał najkorzystniejszą ofertę wynajmu taksówki z OC sprawcy spośród ofert uzyskanych od wypożyczalni, funkcjonujących na rynku. Dobowa stawka czynszu wyniosła 250 zł netto/doba. Powód podkreślił, że powodowa spółka dążyła do minimalizacji szkody. Powód niezwłocznie zgłosił szkodę, przekazał pojazd do naprawy i odebrał go nazajutrz po informacji warsztatu o gotowości pojazdu. Czas trwania najmu został wydłużony wyłącznie wskutek oczekiwania warsztatu na decyzję zakładu ubezpieczeń co do przyjęcia odpowiedzialności za zaistniałą szkodę. W toku postępowania jedyne co pozwany kwestionował to czas najmu pojazdu. Pozwany uznał za zasadny najem pojazdu przez okres 13 dni, natomiast powód wynajął pojazd na okres 43 dni.

(pozew – k. 4-8)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 16 marca 2021 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Sopocie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty – k. 34)

Pozwany - (...) S.A. w S. - zaskarżył powyższy nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, iż jego zdaniem przyjęty przez powoda okres najmu pojazdu zastępczego (43 dni) jest zawyżony w związku z czym pozwany dokonał jego weryfikacji i uznał, że okres najmu winien wynosić 13 dni. Pozwany wyjaśnił, że czas naprawy został ustalony na podstawie przedstawionej przez warsztat kalkulacji sporządzonej w systemie A.. Wyliczony czas naprawy jest czasem normatywnym obejmującym swoim zakresem czas przygotowania stanowiska pracy, czas przygotowania narzędzi, czas pobrania materiałów z magazynu, czas naprawy właściwej, czasy międzynaprawcze, czas przemieszczenia pojazdu między stanowiskami i czas uprzątnięcia stanowiska pracy po naprawie. Ewentualna odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego musi odpowiadać okresowi niezbędnemu i koniecznemu do dokonania naprawy. Zakład ubezpieczeń nie ponosi odpowiedzialności za uchybienia serwisu naprawczego i nieuzasadnione rozciągnięcie naprawy w czasie. Czas naprawy nie może być ustalany dowolnie i powinien być adekwatny do poniesionej szkody.

(sprzeciw – k. 37-40)

W piśmie z dnia 05 lipca 2021 r. powód wniósł o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w zakresie oznaczenia powoda z (...) Sp. z o.o. na (...) Sp. z o.o.

(pismo procesowe powoda z dnia 05.07.2021 r. – k. 58-61)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20 października 2020 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o nr rej. (...).

Uszkodzony pojazd był pojazdem specjalistycznym – taksówką, przystosowaną do jazdy z logo FreeNow.

Odpowiedzialność za szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w S..

(okoliczności bezsporne)

Pojazd marki S. (...) o nr rej. (...), który uległ uszkodzeniu był wykorzystywany przez powoda do prowadzenia działalności gospodarczej jako taksówka osobowa.

(okoliczność bezsporna)

Powód zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) firmie PHU (...) S.C. w G..

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: harmonogram naprawy – k. 24)

Pojazd został przyjęty do naprawy w dniu 20.10.2020 r.

W dniu 23.10.2020 r. nastąpiło zgłoszenie szkody.

W dniu 26.10.2020 r. odbyły się pierwsze oględziny uszkodzonego pojazdy i jego ocena techniczna.

W dniu 20.11.2020 r. zapadła decyzja o przyjęciu odpowiedzialności przez zakład ubezpieczeń.

W dniach od 23 do 30.11.2020 r. rozpoczęto i zakończono naprawę pojazdu.

W dniu 1.12.2020 r. nastąpiło odebranie pojazdu.

(dowód: harmonogram naprawy – k. 24)

W związku z koniecznością wykonywania działalności gospodarczej powód zdecydował się na wynajęcie pojazdu zastępczego. Powód nie miał możliwości korzystania z innego pojazdu, bowiem wszystkie dostępne w firmie powoda pojazdy były wykorzystywane przez innych kierowców taksówek.

W dniu 20 października 2020 r. powód zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. umowę najmu auta osobowego taxi przystosowanego do ruchu jako taxi osobowe o nr rej. (...) na okres od dnia 20 października 2020 r. do 1 grudnia 2020 r. Strony ustaliły cenę za wynajem tego pojazdu zastępczego na kwotę 184,50 zł za dobę.

W dniu 02 grudnia 2020 r. firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. wystawiła fakturę VAT o nr (...) na kwotę 7933,50 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego w okresie od 20 października 2020 r. do 1 grudnia 2020 r.

(okoliczność niesporna, nadto dowód: faktura VAT – k. 17)

Powód zgłosił szkodę do pozwanego towarzystwa ubezpieczeń. W dniu 22 października 2020 r. pozwany potwierdził przyjęcie szkody.

Decyzjami z dnia 17 grudnia 2020 r. oraz 25 stycznia 2021 r. pozwany poinformował o przyznaniu odszkodowania w łącznej kwocie 2398,50 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego. Pozwany uznał przy tym za uzasadniony najem pojazdu zastępczego przez okres 13 dni, uwzględniający:

IV. 5 dni od dnia zgłoszenia szkody do dnia oględzin;

V. 4 dni technologicznej naprawy;

VI. 1 dzień oczekiwania na sprowadzenie zamówionych części;

VII. 2 dni wolne od pracy;

VIII. 1 dzień organizacyjny związany z przyjęciem/odbiorem pojazdu z naprawy.

(dowód: decyzje – k. 21-23v, 41-45)

Okres niezbędny i konieczny do przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed kolizji wynosi 12 dni roboczych, na które składają się:

a) 5 dni roboczych – okres od dnia powstania szkody do dnia jej zgłoszenia ubezpieczycielowi, dokonania oględzin przez przedstawiciela ubezpieczyciela oraz otrzymania od poszkodowanego dokumentu szczegółowo opisującego uzasadniony zakres naprawy;

b) 2 dni robocze – okres oczekiwania na sprowadzenie części zamiennych;

c) 4 dni robocze – czas technologiczny naprawy ustalony w oparciu o technologię producenta pojazdu;

d) 1 dzień roboczy – okres organizacyjny związany ze zleceniem naprawy, przyjęciem i odbiorem pojazdu.

Z uwzględnieniem dni wolnych od pracy od dnia zgłoszenia szkody daje to okres 16 dni kalendarzowych

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej A. P. – k. 79-85)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów zaoferowanych przez obie strony postępowania. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał za wiarygodne dokumenty złożone do akt sprawy oraz zawarte w aktach szkody. Ich prawdziwości i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd dał wiarę dowodom w postaci korespondencji stron w toku postępowania likwidacyjnego dołączonej do pism procesowych oraz znajdującej się w aktach postępowania likwidacyjnego. Na ich podstawie Sąd ustalił przebieg postępowania likwidacyjnego, w szczególności datę zgłoszenia szkody i zakres uwzględnienia żądania powoda w toku postępowania likwidacyjnego przez pozwanego ubezpieczyciela. Powyższe dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron pod względem ich autentyczności i wiarygodności.

Sąd uznał za wiarygodną opinię biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego A. P.. Zdaniem Sądu opinia ta została sporządzona rzetelnie i fachowo, z uwzględnieniem całokształtu materiału dowodowego, w tym przede wszystkim akt szkody. Przedstawiona przez biegłego opinia jest jasna, nie zawiera żadnych luk czy sprzeczności, ani też nie budzi wątpliwości Sądu w świetle zasad logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego. Wnioski do jakich doszedł biegły są kategoryczne i zostały dobrze uzasadnione. Strona powodowa kwestionowała opinię w zakresie, w jakim wskazywała ona na bezzasadność uwzględnienia przy szacowaniu okresu niezbędnego do naprawy pojazdu i okresu uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego czasu oczekiwania na przyjęcie odpowiedzialności za szkodę przez ubezpieczyciela. Sąd zważył, że z opinii biegłego sądowego wynika, że w praktyce warsztatowej jak i znanych biegłemu instrukcjach oceny zasadności najmu pojazdu zastępczego ten okres nie jest odrębnie uwzględniany. Nie ma on wpływu na tok naprawy, która jest podejmowana i często zakończona zanim ubezpieczyciel wyda decyzję w przedmiocie uznania odpowiedzialności za szkodę i jej wysokości. Dodatkowo w ocenie Sądu w standardowym przypadku szkody częściowej likwidowanej z ubezpieczenia OC sprawcy, gdy nie ma sporu co do przebiegu kolizji, odpowiedzialności ubezpieczonego za spowodowanie kolizji, pokrycia ubezpieczeniowego, brak decyzji zakładu ubezpieczeń o przyjęciu odpowiedzialności za szkodę nie jest przeszkodą do prowadzenia naprawy pojazdu. Zasadnicze znaczenie ma ustalenie zakresu uszkodzeń w porozumieniu z ubezpieczycielem. W niniejszej sprawie nie wykazano, by zachodziły szczególne okoliczności, które uzasadniałyby odmienny wniosek. Dlatego wniosek biegłego, że nie ma podstaw do zaliczenia okresu oczekiwania na przyjęcie odpowiedzialności za szkodę przez zakład ubezpieczeń do okresu zasadnego najmu pojazdu zastępczego, był prawidłowy i przekonująco uzasadniony. Sąd nie miał podstaw, by odmówić opinii biegłego wiary.

W świetle tak ocenionego materiału dowodowego, Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione w części.

Sąd zważył, iż okoliczności kolizji drogowej, na skutek której doszło do uszkodzenia pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) oraz fakt korzystania przez powoda z pojazdu zastępczego nie były sporne. Podobnie jak wysokość stawki dobowego czynszu najmu pojazdu zastępczego. Spór dotyczył okresu, za jaki poszkodowanemu należał się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego od pozwanego.

Żądanie powoda w stosunku do pozwanego opierało się na odpowiedzialności strony pozwanej jako ubezpieczyciela OC sprawcy szkody.

Istota umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń wypłaca określone w umowie odszkodowanie za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia (art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli

Komunikacyjnych (t.jedn.: Dz.U. z 2022 r., Nr 621, ze zm.). Zakres odszkodowania określają przepisy Kodeksu cywilnego, w szczególności art. 361 § 1 i 2 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego.

Sąd zważył, że prawo poszkodowanego do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za czas, w którym pozbawiony jest on możliwości korzystania z pojazdu uszkodzonego nie budzi wątpliwości w doktrynie ani w orzecznictwie. Zwłaszcza, że pojazd ten służył poszkodowanemu w niniejszej sprawie do wykonywania prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w postaci przewozu osób taksówką. Brak możliwości korzystania z pojazdu i konieczność najmu samochodu zastępczego spowodowała wymierny uszczerbek w majątku poszkodowanego. Z uwagi na fakt, że przedmiotowy pojazd służył poszkodowanemu do wykonywania pracy zarobkowej naturalnym było wynajęcie samochodu zastępczego. Działanie poszkodowanego nie było działaniem zmierzającym do powiększenia rozmiarów szkody, lecz zmierzającym do uniknięcia szkody w postaci utraconych dochodów. Powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 18 marca 2003 r. (sygn. akt IV CKN 1916/00) stwierdził, że wynajęcie samochodu zastępczego przez poszkodowanego wykorzystującego pojazd do prowadzonej działalności gospodarczej należy ocenić jako działanie minimalizujące szkodę. Rezygnację z wynajęcia pojazdu zastępczego i w jej wyniku zawieszenie prowadzonej działalności można by zaś oceniać jako zachowanie się poszkodowanego prowadzące do powiększenia rozmiaru szkody. Nie sposób bowiem wykluczyć, że dochody utracone w wyniku zawieszenia działalności gospodarczej przewyższyłyby koszty wynajęcia pojazdu zastępczego.

Szkoda polegająca na poniesieniu wydatków na najem pojazdu zastępczego obejmuje wydatki na najem pojazdu przez okres konieczny i niezbędny do przywrócenia pojazdu uszkodzonego do stanu sprzed kolizji.

Okoliczność jaki okres w niniejszej sprawie był konieczny i niezbędny do przywrócenia pojazdu uszkodzonego do stanu sprzed kolizji była między stronami sporna. Okoliczność ta wymagała wiedzy specjalistycznej z zakresu techniki motoryzacyjnej, dlatego Sąd dopuścił w tym zakresie dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej A. P.. Sąd zważył, iż w treści opinii biegły ustalił okres niezbędny do naprawy pojazdu, a przez to uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na 16 dni kalendarzowych. Biegły wskazał wyraźnie, że okres oczekiwania warsztatu naprawczego na przyjęcie odpowiedzialności przez zakład ubezpieczeń w warunkach rynku warsztatowego oraz dostępnych biegłemu instrukcjach nie wpływa na uzasadniony czas wynajmu pojazdu zastępczego.

Biorąc pod uwagę treść opinii biegłego sądowego Sąd przyjął, że uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego uzasadniony okolicznościami sprawy, obejmujący niezbędne czasy składowe całego procesu likwidacji szkody i naprawy samochodu, uwzględniając dni wolne od pracy przypadające na wskazany czas, wyniósł 16 dni kalendarzowych (12 dni roboczych) i obejmował:

- a) 5 dni roboczych – okres od dnia powstania szkody do dnia jej zgłoszenia ubezpieczycielowi, dokonania oględzin przez przedstawiciela ubezpieczyciela oraz otrzymania od poszkodowanego dokumentu szczegółowo opisującego uzasadniony zakres naprawy;
- b) 2 dni robocze – okres oczekiwania na sprowadzenie części zamiennych;
- c) 4 dni robocze – czas technologiczny naprawy ustalony w oparciu o technologię producenta pojazdu;
- d) 1 dzień roboczy – okres organizacyjny związany ze zleceniem naprawy, przyjęciem i odbiorem pojazdu;
- e) 4 dni wolne od pracy.

Sąd uwzględnił uwagi biegłego zawarte w opinii, że okres oczekiwania na decyzję w zakresie przyjęcia odpowiedzialności przez zakład ubezpieczeń nie stanowi okresu niezbędnego i koniecznego do przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed kolizji. Działanie takie, w ocenie Sądu, jest sprzeczne z obowiązkiem ciężącym na poszkodowanym w zakresie zmniejszenia rozmiarów szkody, o którym mowa w treści art. 354 k.c. W toku likwidacji

szkody kluczowe jest zabezpieczenie materiału dowodowego co do zakresu uszkodzeń pojazdu dla przedstawicieli zakładu ubezpieczeń. W standardowych przypadkach decyzja o przyjęciu odpowiedzialności za szkodę nie jest niezbędna do przystąpienia do naprawy pojazdu. Sąd zważył, że w rozpoznawanej sprawie okoliczności zaistnienia zdarzenia szkodowego, osoba odpowiedzialna za zaistniałe zdarzenie jak i zakres naprawy uszkodzonego pojazdu nie były przez pozwanego kwestionowane. Ubezpieczyciel, po zgłoszeniu szkody, podjął standardowe działania likwidacyjne. W sprawie nie budziło wątpliwości, iż powstała w pojeździe powoda szkoda będzie miała charakter szkody częściowej. Z dokumentacji zawartej w aktach sprawy jak i aktach szkodowych nie wynika by ubezpieczyciel poprzez podejmowanie ponadprzeciętnych czynności w sprawie takich jak dodatkowe oględziny itp. dawał do zrozumienia, że odpowiedzialność ubezpieczyciela pozostaje wątpliwa. Dlatego też, w ocenie Sądu, brak było podstaw do wstrzymywania naprawy pojazdu powoda i oczekiwania na ostateczne stanowisko ubezpieczyciela co do przyjęcia przez niego odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie szkodowe i tym samym wydłużenie okresu najmu pojazdu zastępczego. Powód nie wykazał, by zachodziły nadzwyczajne okoliczności uzasadniające w tej sprawie odmienne stanowisko.

Z opinii biegłego sądowego wynika, że w praktyce warsztatowej jak i znanych biegłemu instrukcjach oceny zasadności najmu pojazdu zastępczego ten okres nie jest odrębnie uwzględniany. Nie ma on wpływu na tok naprawy, która jest podejmowana i często zakończona zanim ubezpieczyciel wyda decyzję w przedmiocie uznania odpowiedzialności za szkodę i jej wysokości.

Z tych względów Sąd ustalił, że łączny uzasadniony czas wynajmu pojazdu zastępczego w okolicznościach niniejszej sprawy wynosił 16 dni kalendarzowych ze stawką dobową czynszu najmu w kwocie 184,50 zł brutto (stawka bezsporna). Pozwany uwzględnił w toku likwidacji szkody okres 13 dni najmu pojazdu zastępczego. Dlatego też Sąd na podstawie art. 822 §§ 1 i 2 k.c. w zw. z art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 36 ust. 1 zdanie 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 553,50 zł (3 dni x 184,50 zł brutto = 553,50 zł), o czym orzeczono w pkt. I wyroku.

Dalej idące żądanie pozwu oddalono w pkt. II wyroku na podstawie przywołanych przepisów prawa stosowanych a contrario.

Odnośnie żądania przez powoda zasądzenia na jego rzecz odsetek należy wskazać, iż stosownie do treści art. 481 §§ 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

W przedmiotowej sprawie pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego w postaci zapłaty odszkodowania na rzecz powoda. Stosownie do treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o wypadku. Nadto, stosownie do treści ust. 2 tego przepisu, w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

W niniejszej sprawie pozwany przyjął zgłoszenie szkody w dniu 22 października 2020 r. Termin na spełnienie świadczenia przez pozwanego upłynął w dniu 23 listopada 2020 r. Od dnia następnego pozwany pozostawał w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia na rzecz powoda. Powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych za

opóźnienie za okres od dnia 17 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty, a więc za okres, w którym pozwany pozostawał w opóźnieniu. Dlatego Sąd uwzględnił żądanie odsetkowe w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., art. 100 zdanie 2 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów. Z uwagi na to, iż powództwo zostało uwzględnione w 13,66%, kosztami procesu w tym zakresie należało obciążyć pozwanego, a w pozostałej części powoda.

Na koszty procesu w niniejszej sprawie składały się:

a) koszty poniesione przez powoda w postaci: opłaty od pozwu w wysokości 400 zł, kosztów zastępstwa procesowego powoda w wysokości 917 zł (wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 900 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i opłata skarbową w kwocie 17 zł) oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 300,66 zł;

b) koszty poniesione przez pozwanego w postaci: zaliczki na poczet kosztów biegłego sądowego w kwocie 800 zł oraz kosztów notarialnych w kwocie 7,38 zł.

Łącznie suma kosztów procesu wyniosła 2 425,04 zł. Pozwany winien był ponieść 13,66 % tych kosztów, a więc 331,26 zł, a poniósł 807,38 zł. Dlatego należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 476,12 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu w sprawie (807,38 zł-331,26 zł), o czym orzeczono w pkt. III sentencji wyroku. Sąd na zasadzie art. 98 § 11 k.p.c. zasądził od ww. kwoty także odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.